

Undersøgelser, vilde det komme med en overmaade lang Række af Forslag om Baneanlæg af denne Natur. Jeg skjønner imidlertid ikke rettere, end at en saadan Opgave bør ligge fuldstændig udenfor Jernbaneudvalgenes Opgaver; thi hvad opnaar man derved? — Vi have set det før: — Man vækker Haab hos forskjellige Egne, ved paa et Kort at indtegne Jernbaneprojekter; men derfor faae jo de paagjældende Egne ingen Jernbaner. Man vækker kun Haab, som maa ske aldrig opfyldes. Derfor vilde jeg anse det for i høi Grad uheldigt, om et eventuelt Jernbaneudvalg indlod sig paa at gjøre Udfast med Hensyn til den Maade, hvorpaa Jernbanenettet skulde yderligere udvikles ved Bygningen af lokale Baner. Men er dette allerede i og for sig uheldigt, saa er det ikke mindre uheldigt, at Lovforslag om Jernbaneanlæg blive indbragte ved privat Initiativ; thi saadanne privat indbragte Forslag ere som oftest ikke byggede paa saadanne Undersøgelser, at Udvalget derpaa kan begrunde nogen afgjørende Dom. Der er af det ærede Medlem for Varde (Hviid) og andre ærede Medlemmer, der have havt Ordet idag, reist meget væsentlige Indvendinger imod, om jeg saa maa kalde det, den tekniske Side af den ærede Forslagsstillers Jernbaneprojekt, der er reist Spørgsmaal, om Banelinien er rigtig valgt, om Tilslutningspunkterne, om Bygningsmaaden, om Anlægssummen, kort sagt, der er i Grunden vakt Tvivl, om der er nogetsomhelst rigtigt i hele Tanken, uden forsaavidt at man ønsker en Bane fra Aarhus til Odder. Hvis nu en saadan Sag bliver henvist til et Udvalg, hvad vil dette saa have at gjøre? Ikke Andet end at henvende sig til den ærede Indenrigsminister og bede ham anfille den fornødne Undersøgelse til Veiledning for Udvalget; men naar saa er, hvorfor saa banke paa den gale Dør, hvorfor banke paa hos Folkethinget; burde man saa ikke gaa til Indenrigsministeriet, for at Forslaget igennem Indenrigsministeren kunde komme til Folkethinget, hvorved man vilde opnaa Garanti for, at alle de Undersøgelser, der skulde foretages, vare blevne foretagne paa en saadan Maade, at man havde noget Fuldt og Fast at bygge paa. Man er ikke gaaet denne Vej, og derfor mangler Lovforslaget fornøden Betyggelse. Jeg nærer ikke nogen Tvivl om, at et Baneanlæg fra Aarhus til Odder har sin Betydning ligesom og om, at der gives mange Bane-projekter af lignende Natur, som kunne siges at have deres store Betydning for visse Egne af Landet; men, som den høitærede Minister kaldte dem, det er Baneanlæg af tertiær Orden, og forinden man gaar til Bygningen af dem, bør det være Regjeringens Sag at bestemme de Principer, hvorefter de bør bygges. Det forekommer mig derfor, at det vilde være heldigst, om den høit-

ærede Indenrigsminister fremsatte Forslag om Bygningen af en eller anden saadan Bane, for at faae Principerne for slige Anlæg slaaede fast, saa vilde man nok komme til et Resultat, og der kunde være Haab om at faae Noget ud af Sagen betragtet som Helhed, men jeg tror ikke, at det private Initiativ er Veien til at fremme denne Sag. Jeg har ikke Nogetsomhelst imod Anlæget af en Bane fra Aarhus til Odder, jeg tror, det er et Baneanlæg, der kan forsvares, og som vil have sin Betydning; men jeg har imod, at man tager en saadant enkelt Sag og bringer den frem her i Thinget, uden at den er tilstrækkelig moden, thi derigennem kommer man let til at skade den Sag, man vil gavne. Jeg veed ikke, hvilke Motiver der har bevirket, at Lovforslaget er kommet frem. Hvis det ærede Medlem kun har havt til Hensigt at ville bringe Spørgsmaalet frem, jeg kunde næsten sige under en forandret Form af en Interpellation, er Hensigten jo forsaavidt opnaaet, idet Spørgsmaalet jo er blevet diskuteret. Hvis det ærede Medlem for sit eget og mange ærede Medlemmers Vedkommende har villet igennem Forslaget udtrykke, at han og Andre — jeg er derimellem — nære det Ønske, at Indenrigsministeren vil tage Spørgsmaalet om tertiære Baner under Overveelse og, naar han finder, at det heileilige Tidspunkt er kommet, da fremsatte Forslag om Maaden, hvorpaa saadanne Baneanlæg bør tilveiebringes, kan jeg fuldstændig slutte mig dertil; men netop fordi det er min — og jeg tør vel sige alle Thingets ærede Medlemmers fulde Overbevisning — at den høitærede Indenrigsminister med varm Interesse tager sig af vort Jernbanenets Udvikling, saa at dette kan blive saa fornuftigt og hensigtsmæssigt som muligt, netop derfor ønsker jeg, at han skal beholde Sagen i sin Haand, og jeg skal med stor Glæde slutte mig til de Forslag, der i denne Henseende maatte fremkomme. Jeg skal efter disse Udtalelser tillade mig at henvende til den ærede Forslagsstiller, om han ikke tror, at det vilde gavne saavel Aarhus-Odderbanen som alle de andre lokale Baner af lignende Natur, om han nu tog sit Forslag tilbage.

Formanden (Krabbe): Da der endnu er indtegnet 5 Kalere, vil det være rigtigt her at standse Forhandlingerne.

Ved Folkethingetsmanden for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Wille) er indbragt et Andragende fra forhenværende Korporal Henrik Martin Thorsen om Invaldeforsørgelse eller Pension. Det vil blive overgivet til Finantsudvalget.